

Znak pisma: FN.310.5.2025

Rzeszów, 2025-11-17

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.) Prezydent Miasta Rzeszowa uznaje, że stanowisko przedstawione we wniosku z dnia 29.09.2025 r. przez, zwany dalej Wnioskodawcą / Stroną /, o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości:

- boiska siatkówki jest - **nieprawidłowe**,
- kosza do koszykówki z nawierzchnią odpowiednią do kozłowania jest - **nieprawidłowe**.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 14j § 1 ww. ustawy Ordynacja podatkowa, stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa.

Wnioskodawca zwrócił się z wnioskiem z dnia 29.09.2025 r do Prezydenta Miasta Rzeszowa o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, dotyczącej dwóch zdarzeń faktycznych, a mianowicie opodatkowania podatkiem od nieruchomości boiska siatkówki i kosza do koszykówki.

Wnioskodawca jest ...

W obrębie działki, poza budynkiem, znajdują się m. in. takie obiekty jak:

1. Boisko do siatkówki o nawierzchni z trawy sztucznej zasypanej granulatem gumowym (EPDM) i piaskiem na podbudowie z kruszywa. Wymiary zewnętrzne boiska: 24x 10,6 m, w tym pole gry o wymiarach 18 x 18 m, pasy bezpieczeństwa o szerokości 3 m i 1,3 m, z zamontowaną na dwóch słupkach siatką do gry.
2. Kosz do koszykówki wraz z nawierzchnią odpowiednią do kozłowania o wymiarach 8 m x 8,47 m w kształcie półkola, bez naniesionych linii boiska. Nawierzchnia tartanowa, przepuszczalna, dwuwarstwowa, na podbudowie z kruszyw łamanych. Zestaw do koszykówki na zewnątrz jednosłupowy, stojak do koszykówki o wysięgu L=1,6 m z tuleją do betonowania na stałe, cynkowany ogniowo. Tablica do koszykówki laminat extra 1,8 m x 1,05 m, obręcz ocynkowana z siatką łańcuszkową.

W związku z powyższym, zadano następujące pytania:

1. **Czy boisko do siatkówki** powinno być uwzględniane przy ustalaniu podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2025 r. poz. 707, z późn. zm.; dalej jako lub upol)
2. **Czy koszt do koszykówki wraz z nawierzchnią odpowiednią do kożłowania** powinien być uwzględniane przy ustalaniu podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości, zgodnie z przepisami upol.

Zdaniem Wnioskodawcy:

Ad.1 Boisko do siatkówki nie powinno być uwzględnione przy ustaleniu podstawy do opodatkowania podatkiem od nieruchomości na podstawie obowiązujących przepisów upol. Wnioskodawca zacytował przepisy art. 2 ust. 1 i art. 1a ust. 1 pkt 2 upol. i stwierdził, że boiska sportowe nie stanowią żadnych z obiektów wymienionych w art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. b-e upol, natomiast można uznać, że należą do pierwszej kategorii obiektów ujętych w załączniku nr 4 do ustawy, a więc spełniają przesłanki z art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. a upol.

Z kolei zwrócił uwagę na treść art. 1 a ust. 1 pkt 2a upol który definiuje pojęcie obiektu budowlanego i wprowadza kategorie, które za ten obiekt nie mogą być uznane, wobec czego nie podlegają opodatkowaniu.

Zgodnie z tym przepisem obiekt budowlany to budynek lub budowla, z wyłączeniem wyrobisk górniczych, a także niewielkich obiektów stanowiących:

- a) obiekty kultu religijnego - w szczególności kapliczki, krzyże przydrożne i figury,
- b) obiekty architektury ogrodowej - w szczególności posągi i figurki ogrodowe, wodotryski, mostki, pergole, murowane grille i oczka wodne,
- c) obiekty użytkowe służące rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku - w szczególności śmietniki, wiaty na wózki dziecięce i rowery oraz obiekty stanowiące wyposażenie placów zabaw dla dzieci.

Z powyższych przepisów, dotyczących obowiązującego stanu prawnego, w odniesieniu do zadanego pytania odnośnie boiska do siatkówki, zdaniem Wnioskodawcy wynika, że boisko do siatkówki należałoby uznać za budowlę opodatkowaną podatkiem od nieruchomości pod warunkiem, że nie zostanie ono zakwalifikowane do obiektów wskazanych w art. 1a ust. 1 pkt 2a upol.

Rozpatrywany obiekt sportowy można z pewnością zaliczyć do obiektów użytkowych służących rekreacji codziennej. Co prawda nie został on wprost wskazany w art. 1a ust. 1 pkt 2a lit c upol, jednak katalog ten ma wg Strony charakter otwarty.

Inną przesłanką zawartą w art. 1a ust. 1 pkt 2a upol jest niewielki rozmiar obiektu. Ustawodawca nie precyzuje co oznacza słowo „niewielki” w odniesieniu do obiektów sportowych. Wnioskodawca uznaje opisany obiekt za obiekt niewielkich rozmiarów zarówno w rozumieniu potocznym jak i w odniesieniu do norm sportowych przyjętych dla tego rodzaju boisk, a także w odniesieniu do rzeczywistych rozmiarów istniejących, ogólnodostępnych, publicznych obiektów sportowych.

Standardowe minimalne wymiary boiska do siatkówki wynoszą 24 x15 m (w tym pole gry: 18 x 9 m, pasy bezpieczeństwa o szerokości min. 3 m z każdej strony). Rozmiar boiska umiejscowionego na działce użytkowanej przez Wnioskodawcę stanowi niespełna 71% minimalnego rozmiaru tego typu obiektów sportowych, biorąc pod uwagę wskazane normy. Dodatkowo Wnioskodawca zwróci

uwagę na art. 29 ust 1 pkt 20 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418 z późn. zm., dalej: Prawo budowlane lub p.b.), zgodnie z którym, budowa boisk służących do rekreacji nie wymaga pozwolenia na budowę, a jedynie zgłoszenia na podstawie art. 30 p.b., podobnie jak jest w przypadku wymienionych „w punkcie 28” tego przepisu obiektów małej architektury, zdefiniowanych w Prawie budowlanym, m.in. jako obiekty użytkowe niewielkich rozmiarów służące do rekreacji codziennej (art.3 pkt 4 lit. c).

Rozpatrywany obiekt służy wyłącznie do rekreacji dla pacjentów, w szczególności nie służy do organizowania jakichkolwiek publicznych zawodów sportowych.

W związku z powyższym Wnioskodawca uznał, że boisko do siatkówki można zakwalifikować do obiektów wskazanych w art. 1a ust. 1 pkt 2a ustawy, co zatem wyłącza go zdaniem Strony z kategorii budowli objętych podatkiem od nieruchomości w świetle obowiązujących przepisów.

Ad.2

Zdaniem Wnioskodawcy koszt do koszykówki wraz z nawierzchnią odpowiednią do kożłowania nie powinien być uwzględniany przy ustalaniu podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości, na podstawie obowiązujących przepisów u.p.o.l.

Wnioskodawca zacytował te same przepisy, argumenty i wnioski jak przy obiekcie nr 1, tj. boisku do siatkówki, oraz stwierdził, że koszt do koszykówki wraz z nawierzchnią odpowiednią do kożłowania należałoby uznać za budowlę opodatkowaną podatkiem od nieruchomości pod warunkiem, że nie zostanie on zakwalifikowany do obiektów wskazanych w art. 1a ust. 1 pkt 2a ustawy.

Następnie Strona stwierdziła, że rozpatrywany obiekt można z pewnością zaliczyć do obiektów użytkowych służących rekreacji codziennej. Co prawda nie został on wprost wskazany w art. 1a ust. 1 pkt 2a, lit c u.p.o.l., jednak katalog ten ma charakter otwarty.

Wnioskodawca zwrócił uwagę na niewielki rozmiar tego obiektu, będący kolejną przesłanką zawartą w art. 1a ust. 1 pkt 2a upol.

Standardowe minimalne rozmiary boiska do koszykówki wynoszą 28 x 15 m. Boisko takie wyposażone jest w dwa kosze do koszykówki oraz naniesione są linie pola gry. Na działce użytkowanej przez Wnioskodawcę powierzchnia do kożłowania jest ponad 6 razy mniejsza od standardowych wymiarów boiska do koszykówki, zainstalowany jest tylko jeden kosz oraz przygotowana niewielka powierzchnia przeznaczona do kożłowania piłki bez naniesionych linii pola gry.

Wnioskodawca ponownie zwrócił uwagę na fakt, że zgodnie z art. 29 ust 1 pkt 20 Prawa budowlanego, budowa boisk służących do rekreacji nie wymaga pozwolenia na budowę, a jedynie zgłoszenia na podstawie art. 30 Prawa budowlanego, podobnie jak jest w przypadku wymienionych „w punkcie 28” tego przepisu obiektów małej architektury, zdefiniowanych w Prawie budowlanym, m.in. jako obiekty użytkowe niewielkich rozmiarów służące do rekreacji codziennej (art.3 pkt 4 lit. c).

Podkreślił, że rozpatrywany obiekt służy wyłącznie do rekreacji dla pacjentów, w szczególności nie służy do organizowania jakichkolwiek publicznych zawodów sportowych.

W związku z powyższym Wnioskodawca uznał, że koszt do koszykówki wraz z nawierzchnią odpowiednią do kożłowania można zakwalifikować do obiektów wskazanych w art. 1a ust. 1 pkt 2a upol, co wyłącza go z kategorii budowli objętych podatkiem od nieruchomości, w świetle

obowiązujących przepisów.

W ocenie Prezydenta Miasta Rzeszowa: w świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości:

- boiska siatkówki jest - **nieprawidłowe**,
- kosza do koszykówki z nawierzchnią odpowiednią do kozłowania jest - **nieprawidłowe**.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 upol podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane, tj. budynki lub ich części i budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Z kolei budynek, wg art. 1a ust. 1 pkt 1 upol to obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach, z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność.

Definicja budowli została zawarta w art. 1a ust. 1 pkt 2 upol, gdzie pod pojęciem budowli rozumiemy:

- a) obiekt niebędący budynkiem, wymieniony w załączniku nr 4 do ustawy, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
- b) elektrownię wiatrową, elektrownię jądrową i elektrownię fotowoltaiczną, biogazownię, biogazownię rolniczą, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linową, wyciąg narciarski oraz skocznię, w części niebędącej budynkiem - wyłącznie w zakresie ich części budowlanych,
- c) urządzenie budowlane - przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, oraz inne urządzenie techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a, niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
- d) urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a-c - wyłącznie w zakresie jego części budowlanych,
- e) fundamenty pod maszyny oraz pod urządzenia techniczne, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową wzniesione w wyniku robót budowlanych, także w przypadku, gdy stanowią część obiektu niewymienionego w ustawie;

Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2a upol obiekt budowlany to budynek lub budowla, z wyłączeniem wyrobisk górniczych, a także niewielkich obiektów stanowiących:

- a) obiekty kultu religijnego - w szczególności kapliczki, krzyże przydrożne i figury,
- b) obiekty architektury ogrodowej - w szczególności posągi i figurki ogrodowe, wodotryski, mostki, pergole, murowane grille i oczka wodne,
- c) obiekty użytkowe służące rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku - w szczególności śmietniki, wiaty na wózki dziecięce i rowery oraz obiekty stanowiące wyposażenie placów zabaw dla dzieci;

Pod pozycją 1 załącznika nr 4 upol zawierającego wykaz obiektów, o których mowa we wskazanym wyżej art. 1a ust. 1 pkt 2 lit.a wymieniony został odkryty obiekt sportowy inny niż wymieniony w poz. 2. Z kolei poz. 2 tego załącznika zawiera takie obiekty jak płyta stadionu, tunel dla zawodników, trybuny - wchodzące w skład stadionu.

Zdaniem Prezydenta Miasta Rzeszowa obydwa obiekty z przedstawionych powyżej stanów faktycznych, tj. boisko do siatkówki i kosz do koszykówki wraz z nawierzchnią odpowiednią do kozłowania są budowlami związanymi z działalnością gospodarczą i zostały wskazane przez ustawodawcę do opodatkowania podatkiem od nieruchomości przepisem art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. a poprzez wymienienie w pozycji 1 załącznika nr 4, jako odkryte obiekty sportowe inne niż płyta stadionu, tunel dla zawodników, trybuny - wchodzące w skład stadionu, a jednocześnie nie zostały wyłączone z opodatkowania przepisem art. 1a ust. 1 pkt 2a upol, jako nie będące obiektami budowlanymi, gdyż nie należą, zdaniem organu podatkowego, do żadnego obiektu wymienionego w tym przepisie, a więc nie są również niewielkimi obiektami użytkowymi służącymi rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku - w szczególności śmietnikami, wiatami na wózki dziecięce i rowery oraz obiektami stanowiącymi wyposażenie placów zabaw dla dzieci (art. 1a ust. 1 pkt 2a lit. c upol.).

Rozpatrując przymiot związany z niewielkim rozmiarem obiektów wyłączonych art. 1a ust. 1 pkt 2a lit. c upol z obiektów budowlanych należy odnieść rozmiar tych przykładowych obiektów, tj. śmietników, wiat na wózki dziecięce i rowery i obiektów stanowiących wyposażenie placów zabaw dla dzieci do rozmiarów obiektów występujących w stanach faktycznych sprawy, tj. do boiska do siatkówki i kosza wraz z nawierzchnią do kozłowania koszykówki.

Nie sposób nie zauważyć, że nawet mniejsze o około 30% boisko do siatkówki o wymiarach 18m x 9 m, a więc 162 m², a także kosz z nawierzchnią do kozłowania 6 razy mniejszy od standardowego, którego typowe wymiary to 28m x 15m, a więc 420 m², czyli o powierzchni około 70 m² rozmiarowo znacznie przewyższają podane przez ustawodawcę przykłady obiektów, których nie zaliczył do obiektów budowlanych.

Podatnik podając typowe rozmiary poszczególnych obiektów sportowych, określił je jako „standardowe”. Zdaniem Prezydenta Miasta Rzeszowa obiekty sportowe, a więc służące do uprawiania sportu przez to że mają inne rozmiary niż standardowe, są mniejsze lub większe, nie przestają być obiektami sportowymi, gdyż decydujące jest ich przeznaczenie.

Ostatnim warunkiem uznania danego obiektu za budowlę jest, zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 upol, wzniesienie go w wyniku robót budowlanych, także w przypadku, gdy stanowi część obiektu niewymienionego w ustawie. Z kolei pkt 2b tego przepisu definiuje roboty budowlane jako prace polegające na budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie lub montażu, oraz odsyła w zakresie robót budowlanych do przepisów p.b. Roboty budowlane w sposób podobny jak w upol są zdefiniowane w p.b., gdyż w art. 3 pkt 7 p.b. zapisano, że pod pojęciem robót budowlanych należy rozumieć budowę, a także prace polegające na przebudowie, montażu, remoncie lub rozbiórce obiektu budowlanego. Z kolei art. 29 p.b. wskazuje na szereg robót budowlanych niewymagających pozwolenia na budowę, w tym w ustępie 2 pkt 19 obiekty małej architektury.

Zdaniem organu podatkowego nie oznacza to, że obiektami tymi są posiadane przez Wnioskodawcę obiekty sportowe, ale jedynie to, że obiekty małej architektury, takie jak wskazane w art. 3 pkt. 4 p.b. obiekty kultu religijnego, jak: kapliczki, krzyże przydrożne, figury, posągi, wodotryski i inne obiekty architektury ogrodowej, obiekty użytkowe służące rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku, jak: piaskownice, huśtawki, drabinki, śmietniki, nie wymagają pozwolenia na budowę.

Końcowo warto ponownie zwrócić uwagę na brzmienie art. 1a ust. 1 pkt 2a lit. c upol, który

nie uznaje za obiekt budowlany - budowlę obiektów użytkowanych służących rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku wymieniając przykładowo śmietniki, wiaty na wózki dziecięce i rowery oraz obiekty stanowiące wyposażenie placów zabaw dla dzieci. Przepis ten wskazuje na 2 typy niewielkich obiektów nie będących budowlami, tj: - obiekty które służą rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku, - obiekty stanowiące wyposażenie placów zabaw dla dzieci.

Jak wykazano powyżej pojęcie względne określające w upol obiekty wyłączone z obiektów budowlanych jako obiekty „niewielkie”, przy porównaniu obiektów opisanych w stanach faktycznych do wskazanych przez ustawodawcę „niewielkich” obiektach nie będących obiektami budowlanymi, nakazuje przyjąć, że różnica w wielkości tych obiektów jest na tyle duża, że obiekty będące przedmiotem wniosku o interpretację nie można zaliczyć do obiektów objętych tym pojęciem.

Kolejnym argumentem przemawiającym za słusznością tej tezy jest to, że obiekty objęte stanem faktycznym nie należą również z całą pewnością do obiektów 2 typu, tj. do obiektów stanowiących wyposażenie placów zabaw. Analizując zaś przykłady obiektów, które służą rekreacji i utrzymaniu porządku wyszczególnione w upol jako śmietniki, wiaty na wózki dziecięce i rowery należy stwierdzić, że są to obiekty albo ściśle związane z utrzymywaniem porządku, albo obiekty mieszane a więc do utrzymywania porządku przedmiotów służących rekreacji.

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na interpretację z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, 35-016 Rzeszów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej interpretacji (art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2024 r. poz. 935 z późn. zm).

Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 ww. ustawy), za pośrednictwem Prezydenta Miasta Rzeszowa (art. 54 § 1 ww. ustawy).

Otrzymują:

- 1) Adresat,
- 2) Podkarpacki Urząd Celno-Skarbowy w Przemyślu,
- 3) aa.

Prezydent Miasta Rzeszowa

Konrad Fijołek

(podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)